

2 af Overskyldraadsmedlemmerne vælges af Landstinget og 2 af Folketinget, men Udvalget har ment det rigtigt at bringe Valget af Overskyldraadsmedlemmerne ind under Reglerne for Rigsdagens Valg af Medlemmer til Kommissioner, altsaa Fællesudvalg. Mindretallet har ogsaa et yderligere Ændringsforslag i denne Sag.

Ændringsforslag Nr. 11, som er stillet af hele Udvalget, gaar ud paa at forhøje Dagpengene for Vurderingsmænd til 8 Kr. pr. Dag og for Medlemmer af Overskyldraadet og for Vurderingsformænd til 10 Kr. pr. Dag.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er Lovforslaget om en Forhøjelse af Arveafgiften. Det er ikke Meningen, at dette skal være en midlertidig Lov, men en Lov, som skal vedvare, og det udtales i Betænkningen, at adskillige Medlemmer af Udvalget mener, at man ved den her foreslaaede Forhøjelse af Arveafgiften langt fra er naaet til Grænsen af Arveafgiftens Ydeevne. Det Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget, og som er ganske kort motiveret, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Det er kun stillet for at muliggøre Afslutning af Dødsboer, hvis Afslutning vanskeliggøres paa Grund af Tilstedeværelsen af visse Legater, idet de efter Loven først skal berigtiges ved en senere Lejlighed. Ogsaa her har det konservative Folkeparti som Mindretal et særligt Ændringsforslag, som Mindretallet selv vil motivere.

Jeg gaar saa over til Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen og vil der gerne gøre opmærksom paa, at der ligeledes af Ordføreren er stillet et Ændringsforslag, som imidlertid ikke nødvendiggør Bortfald af noget andet Ændringsforslag. Det er til § 27. Jeg skal tage det først, fordi, selv om det indeholder en Realitet, er det en Realitet, som er fuldstændig selvfølgelig. Ærede Medlemmer maa erindre, at Cigarskatten som Helhed er en saadan midlertidig Skat, som, hvis den ikke fornys, hver Gang Loven udløber, vil falde helt bort. § 27, der i det foreliggende Lovforslag er gentaget fra den gældende Lov, bestemmer i 2det Stykke, at hvis Loven løber ud, uden at der er kommet en anden Cigarskat i Stedet, vil Tilbagebetaling af Cigarskatten — Omsætningsafgiften, som den kaldes — finde Sted for de Cigarer og Cigarillos, der ved Lovens Ophør endnu, uden at være solgte til private, forefindes i Detailhandelen i afgiftsberigtiget Stand. Hvis der nu ikke var kommet den Tilføjelse, som

Administrationen, efter at alle Ændringsforslagene var stillede, har anmodet mig om yderligere at stille Forslag om, var der en Mulighed for, at man med Loven i Haand vilde kunne komme og sige: maa vi faa vor Afgift tilbage, for nu er Loven løbet ud; det er selvfølgelig ikke Meningen. Men til Gengæld har Administrationen vist sig saa gentil at ønske tilføjet i sidste Del af Ændringsforslaget, at Efterbeskatning heller ikke vil finde Sted for de ganske enkelte Cigarsorters Vedkommende, for hvilke en Forhøjelse af Tobaksbeskatningen bliver indført gennem Ændringsforslaget. Derefter skal jeg gaa over til Tobaksbeskatningen. Betænkningen dertil er jo ret omfattende, men jeg tillader mig at gaa ud fra, at ærede Medlemmer har sat sig ind i den, saaledes at jeg kun ganske kort skal redegøre for, at den deles i en teknisk Del og en Afgiftsdel. Den tekniske Del har Udvalget fuldt ud tiltraadt, Udvalget udtalte i Fjor nogen Betænkelighed ved den da foreslaaede Beregningsmaade og ved den da foreslaaede § 4 med Hensyn til, hvem der skulde berigtige Afgiften. Disse Betæneligheder er det altsaa lykkedes et Underudvalg, der har været nedsat i Tobakskommissionen, at skaffe til Side ad tre Veje, som der nærmere redegøres for baade i de Bemærkninger, der ledsagede Ændringsforslaget, og i Korthed i Betænkningen. Udvalget har tiltraadt dette Forslag som en, saa vidt vi kan skønne, god foreløbig Løsning. Vi tager i Virkeligheden kun een Reservation i den Henseende. Det er den, at vi gaar ud fra, at naar der ifølge Lovforslagets § 9 skal fastsættes regler for Afgiftens Betaling, naar Afsætningen foregaar i Detailsalg fra Butik, der helt eller delvis tilhører Fabrikant, Mellemandler eller Importør, vil Hovedopgaven da være at stille de Fabrikanter, som er henviste til at benytte Mellemandler, ikke ugunstigere i Konkurrencen end dem, der sælger fra deres egen Butik. Derimod er det jo saaledes, at den højtærede Finansminister allerede under det første Samraad med Udvalget — og jeg vil her gerne for en Sikkerheds Skyld sige, at det er ikke som Følge af noget Tryk fra Udvalgets Side — har bemærket, at Situationen jo havde forandret sig, siden Skattelovkomplekset blev fremsat, paa en saadan Maade, at han ikke mente det nødvendigt at tage Kompensation for de Nedsættelser, som ogsaa han mente var velbegrundede. Der er, som det vil ses af Ændringsforslagene, kommet en Række Nedsættelser. Med